

Sygn. akt: I C 460/15 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 maja 2015 r.

Sąd Rejonowy w Nysie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego Remigiusz Drzewiecki
Protokolant:	stażysta Anna Jakubiszyn

po rozpoznaniu w dniu 6 maja 2015 r. na rozprawie w N.

sprawy z powództwa (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w G.

przeciwko J. T.

o zapłatę

powództwo oddała.

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G. w pozwie wniesionym dnia 17 października 2014 r. uzupełnionym pismem z dnia 13 stycznia 2015 roku domagała się zasądzenia od pozwanego J. T. kwoty 4.330,48 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 4.328,02 zł od dnia 18 października 2014 roku do dnia zapłaty. Domagała się również zasądzenia od pozwanego zwrotu kosztów sądowych w kwocie 100 zł, kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, a także zwrotu kosztów przewoźni e - (...) w kwocie 0,69 zł.

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, że przedmiotowa wierzytelność powstała w wyniku zawarcia przez pozwanego z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością SMS Kredyt Sp. j. (dawniej (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością (...)) z siedzibą we W. jako wierzycielem pierwotnym w dniu 25 listopada 2013 r. umowy pożyczki nr (...). Pomimo precyzyjnie ustalonych w umowie zasad zwrotu pożyczonej kwoty pozwany nie wywiązał się z umowy. W dniu 11 grudnia 2013 roku wierzyciel pierwotny dokonał przelewu przysługującej wierzytelności przysługującej od pozwanego na rzecz strony powodowej. Zbycie wierzytelności nastąpiło zgodnie z art. 509 k.c. i tym samym strona powodowa uzyskała legitymację procesową czynną w niniejszym postępowaniu. Ponieważ pozwany nie dokonywał spłaty pożyczki zgodnie z ustaleniami umownymi, umowa została wypowiedziana i z dniem 24 września 2014 r. kwota stała się wymagalna. Dalej strona powodowa wskazała, że zobowiązanie pozwanego na dzień sporządzenia pozwu wynosiło: 4.330,48 zł na co składały się: 1.735,82 zł - zaległa część kapitału; 49,82 zł - odsetki umowne obliczone w okresie obowiązywania umowy od należności kapitałowej; 8,11 zł odsetki karne obliczone w okresie obowiązywania umowy od niezapłaconych w terminie rat kredytu; 15,62 zł odsetki karne z tytułu zwłoki w zapłacie poszczególnych rat obliczone od należności kapitałowej od daty wypowiedzenia umowy pożyczki do daty wytoczenia

powództwa; 2,46 zł z tytułu działań polubownych podjętych przez pożyczkodawcę przed wytoczeniem niniejszego powództwa (których koszty wynikają wprost przepisów umowy pożyczki); 2.518,65 zł tytułem opłaty przygotowawczej za udzielenie pożyczki oraz innych należności wynikających z ustaleń umownych opisanych w tabeli opłat i prowizji stanowiącej integralną część umowy zaakceptowanej przez pozwanego ustalonych przez pożyczkodawcę w oparciu o założenia ustawy z dnia 12 maja 2011 roku o kredycie konsumenckim. Strona powodowa wskazała, że podjęła próby polubownego odzyskania należnej mu od pozwanego kwoty kierując do pozwanego wezwanie do zapłaty, jednakże próby te okazały się bezskuteczne dlatego też strona powodowa zmuszona jest dochodzić swoich roszczeń na drodze postępowania sądowego.

Pozwany J. T. na rozprawie dnia 6 maja 2015 r. (k. 41-42) oświadczył, iż uznaje istnienie należności, wnosi o rozłożenie należności na raty, albowiem nie starcza mu emerytury, której ma 1.500 zł. Wnosił o rozłożenie na raty po 500 zł miesięcznie, płatne po 20- tym i dopiero od czerwca.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 22 listopada 2013 roku pozwany J. T. (nr P. (...)) zawarł z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością (...) z siedzibą we W. umowę pożyczki nr (...). Zgodnie z umową pozwanemu udzielono pożyczki gotówkowej w wysokości 2.250 zł na okres od dnia 22.11.2013 r. do dnia 22.11.2015 r. Pożyczka oprocentowana była w wysokości stałej wynoszącej 12 % w stosunku rocznym w całym okresie obowiązywania umowy, jednak oprocentowanie nie mogło przekroczyć odsetek maksymalnych. Rzeczywista roczna stopa oprocentowania ((...)) pożyczki wynosiła 215,17 %. Całkowita kwota do zapłaty przez pożyczkobiorcę wynosiła 5.993,39 zł i składała się z: całkowitej kwoty pożyczki 2.239 zł oraz całkowitego kosztu pożyczki na który składały się - opłata za przekaz lub wypłatę pożyczki w wysokości 1.100 zł, odsetki naliczone za cały okres obowiązywania umowy w wysokości 291,36 zł, prowizja za udzielenie pożyczki, naliczona za cały okres obowiązywania umowy, która wynosiła 3.452,03 zł. W umowie wskazano też, że pożyczkodawca na wniosek pożyczkobiorcy wyraził zgodę, aby należna mu prowizja została zapłacona w 24 ratach miesięcznych płatnych po 143,83 zł każda, w terminach płatności rat pożyczki.

Dowód: umowa pożyczki k. 16-20, zaświadczenie z systemu P. –SAD k. 5.

W dniu 16 grudnia 2013 roku pracownik Kancelarii (...) S. K. A. działającej w imieniu (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (...) z siedzibą we W. T. K. sporządził skierowane do pozwanego J. T. zawiadomienie, że dnia 11 grudnia 2013 roku nastąpiła zmiana podmiotu obsługującego pożyczkę nr (...) na (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G.. W dniu 17 lipca 2014 r. pracownik Kancelarii (...) S. K. A. T. K. działający w imieniu (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w G. sporządził skierowane do pozwanego wezwanie do zapłaty wierzytelności z tytułu umowy pożyczki nr (...) w kwocie 503,48 zł na rzecz nowego wierzyciela w terminie do 31 lipca 2014 r. pod rygorem wypowiedzenia umowy. W wezwaniu wskazano, że pozwany uchybił płatności dwóch rat: w kwocie 251,80 zł płatnej do dnia 25.05.2014 r. oraz w kwocie 250,60 zł płatnej do 25.06.2014 r. W dniu 18 sierpnia 2014 r. pracownik Kancelarii (...) S. K. A. T. K. działający w imieniu (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w G. sporządził skierowane do pozwanego wypowiedzenie umowy pożyczki i wezwanie do zapłaty wierzytelności z tytułu umowy pożyczki nr (...). W wypowiedzeniu wskazano, że pozwany ma zapłacić należności w kwocie 756,65 zł do 25.08.2014 r. pod rygorem rozpoczęcia biegu wypowiedzenia umowy. Wskazano także, że po upływie terminu wypowiedzenia wymagalna staje się cała niespłacona część pożyczki w kwocie 4.733,42 zł.

Dowód: wypowiedzenie umowy z 18.08.2014 r. – k. 21-22, wezwanie do zapłaty z dnia 17.07.2014r. k. 23-24, pismo poprzedniego wierzyciela z dnia 16.12.2014r. k. 25.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszym rzędzie należy wskazać, iż postępowanie w niniejszej sprawie miało charakter uproszczony, a nadto postępowanie prowadzone przez Sąd Rejonowy w Nysie było kontynuacją postępowania wszczętego w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

Zgodnie z art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. W myśl § 2 tego artykułu wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Wedle art. 511 k.c. jeżeli wierzytelność jest stwierdzona pismem, przelew tej wierzytelności powinien być również pismem stwierdzony. Tym samym skoro w rozpatrywanej sprawie wierzytelność stwierdzona była pismem (umowa pożyczki) ustawodawca nałożył na strony obowiązek zachowania formy pisemnej przelewu wierzytelności.

Ustalając stan faktyczny Sąd miał na względzie regulację art. 6 k.c. zgodnie z którym ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne (ciężar dowodu) a nadto art. 3 k.p.c., zgodnie z którym strony i uczestnicy postępowania obowiązani są dokonywać czynności procesowych zgodnie z dobrymi obyczajami, dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiać dowody. Zastosował też przepisy art. 232 k.p.c., zgodnie z którym strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Sąd może dopuścić dowód niewskazany przez stronę.

Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.).

Podstawą dla ustalenia stanu faktycznego w niniejszej sprawie były dokumenty przedłożone przez stronę powodową.

W przedmiotowej sprawie strona powodowa w pozwie wniesionym dnia 17 października 2014 roku do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny wniosła o zasądzenie od pozwanego kwoty 4.330,48 zł. Jako podstawę swojego roszczenia strona powodowa wskazała umowę pożyczki zawartą przez pozwanego z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością SMS Kredyt Sp. j. (dawniej (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością (...)) z siedzibą we W. jako wierzycielem pierwotnym w dniu 25 listopada 2013 r. nr (...), podnosząc przy tym, że umową przelewu wierzytelności z dnia 11 grudnia 2013 r. roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością SMS Kredyt Sp. j. zbyła tę wierzytelność na rzecz strony powodowej. Jednakże do pozwu dołączono umowę pożyczki zawartą z pozwanym przez (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością (...) z siedzibą we W.. Nie dołączono dokumentów wskazujących na następstwo prawne (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością SMS Kredyt Sp. j. po (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością (...) z siedzibą we W. co do wierzytelności wobec pozwanego. Nie dołączono też umowy przelewu wierzytelności przysługującej wobec pozwanego zawartej między (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością SMS Kredyt Sp. j., a stroną powodową dnia 11 grudnia 2013 r. Brak tej umowy uniemożliwia Sądowi ocenę czy doszło do skutecznego przelewu wierzytelności przysługującej wobec pozwanego na stronę powodową w wysokości wskazanej w pozwie. Nadto nie przedłożono też dowodów wysłania lub doręczenia pozwanemu zawiadomienia o przelewie, wezwania do zapłaty, wypowiedzenia umowy.

Zważając na powyższe należy wskazać, iż strona powodowa reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika nie udowodniła swojego roszczenia. Załączone przez stronę powodową dokumenty nie wskazują na fakt istnienia samej wierzytelności dochodzonej przez nią w pozwie wniesionym w niniejszej sprawie.

Powództwo zasługiwało także na oddalenie w zakresie prowizji. Opłata ta przekraczająca za cały okres pożyczki 150 % kwoty pożyczki zdaniem Sądu zmierza do obejścia przepisów o odsetkach maksymalnych. Zgodnie z przepisem art. 359 § 2¹ k.c., maksymalna wysokość odsetek wynikających z czynności prawnej nie może w stosunku rocznym przekraczać czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego (odsetki maksymalne). Tym samym przedmiotowa opłata w oderwaniu od kosztów samej usługi, staje się ukrytymi, wyższymi niż maksymalne, odsetkami od sumy pożyczzonego kapitału. Postanowienie takie, jako zmierzające do obejścia prawa byłoby nieważne na mocy przepisu art. 58 § 1 k.c.

Zgodnie z art. 213 § 2 k.p.c. Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

W niniejszej sprawie powód uznał powództwo, jednak jego uznanie należy uznać za sprzeczne z prawem w świetle powołanych wyżej przepisów i okoliczności.

Mając powyższe na względzie należało orzec jak w wyroku.